

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 169

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 aprilie 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 31 din 6 februarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f ¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare	1-3		
Decizia nr. 50 din 20 februarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f ¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare	3-5		
Decizia nr. 66 din 27 februarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 366 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă	5-6		
			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		346.	— Hotărâre privind suspendarea din funcția de prefect al județului Gorj..... 7
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		39.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea structurii organizatorice a Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole, precum și a nivelului sumelor percepute pentru eliberarea autorizației de producător de vinuri cu denumire de origine și a certificatului de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine..... 7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 31

din 6 februarie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. în Dosarul nr. 4.665/1999 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților: Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A., Constantin Gusti și Sorin Roșca Stănescu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, considerând că prevederile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) și în art. 16 alin. (1), deoarece, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție, Parlamentul, ca unică autoritate legiuitoare a țării, are latitudinea de a stabili prin lege anumite categorii de persoane sau de litigii scutite de plata taxei judiciare de timbru, fără ca prin aceasta să fie încălcate drepturile și libertățile cetățenești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, observă următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 4.665/1999, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că „art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 contravine dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție. Or, dispozițiile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, de care se prevalează reclamantul pentru a nu-și timbra acțiunea, instituie o discriminare pozitivă, în favoarea unui grup restrâns de persoane — de regulă, demnitarii. Acest text reprezintă modalitatea prin care un personaj politic a înțeles să ocrotească imunitatea parlamentară de care se bucura un alt personaj politic. Astfel că legea poate fi numită, din această perspectivă, o lege de speță. De aceea, a da, în aceste condiții, în care marea majoritate a populației este nevoită să suporte cheltuielile actului de justiție, o lege care să-i scutească de la plata taxei de timbru pe câțiva demnitari ce își evaluează prejudiciul de imagine după criterii numai de ei știute, este un act nu numai neconstituțional, dar și profund imoral. Este, în orice caz, neconstituțională o lege care creează asemenea inegalități între oamenii care se adresează justiției, favorizându-i tocmai pe aceia care nu numai că nu au nevoie, dar nu au nici dreptul la o protecție specială. Legea are, prin definiție, vocație la universalitate, fiind chemată să reglementeze o totalitate de relații sociale, și nu să favorizeze un grup de indivizi care sunt deja, prin poziția lor socială și politică, privilegiați”.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că scutirea introdusă la lit. f¹) se înscrie în ansamblul scutiilor de taxe judiciare de timbru introduse prin art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000, și are ca temei importanța valorilor sociale ocrotite în atare cazuri, fără a se putea pretinde că în aceste cazuri s-ar crea inegalități sociale. Se consideră că „scutirea de taxă de timbru a cererilor ce vizează aplicarea dreptului la propria imagine a unui cetățean nu vizează anumite persoane, ci este instituită în favoarea oricărui cetățean ce se adresează justiției”.

Prin art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 — se arată în continuare — nu se creează o protecție specială pentru demnitari, deoarece acest text nu înlătură egalitatea între părțile procesului civil.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Legea nr. 146/1997 recunoaște tuturor cetățenilor care se consideră vătămați prin atingeri aduse onoarei, demnității sau reputației lor dreptul de a cere despăgubiri în justiție fără plata vreunei taxe, neinstituind discriminări de nici un fel; principiul egalității în fața legii trebuie înțeles în sensul că aceeași normă legală nu poate fi aplicată diferit, discriminatoriu de la un caz la altul în funcție de categoria de subiecte cărora li se adresează sau de sfera relațiilor sociale pe care o reglementează. În concluzie, se apreciază că nu au fost încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) și în art. 16 alin. (1).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin Încheierea din 14 martie 2000 a Tribunalului București — Secția a III-a civilă, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, dispoziții introduse prin pct. 4 al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și modificate prin Legea nr. 112/1998 privind aprobarea acestei ordonanțe (lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 9 iunie 1998). Aceste dispoziții au următoarea redactare: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]*”

f¹) stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice;”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, s-au adus modificări lit. f¹) a art. 15 din Legea nr. 146/1997, care în prezent are următoarea redactare: „*stabilirea și acordarea de despăgubiri persoanei fizice pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private, ori dreptului la imagine*”.

În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, atunci când dispoziția legală invocată a fost modificată, excepția poate să fie examinată dacă textul legal, în noua sa redactare, conservă substanța din reglementarea inițială. De aceea, având în vedere că această cerință este îndeplinită, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000.

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 4 alin. (2), potrivit cărora „*România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de*

origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială”, precum și ale art. 16 alin. (1), conform cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate sub aspectul criticii privind încălcarea dispozițiilor art. 4 alin. (2), Curtea constată că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) este o prerogativă exclusivă a legiuitorului. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”. Stabilirea unor excepții de la plata taxelor de timbru trebuie corelată cu prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”, în măsura în care în situații diferite această obligație este prevăzută prin lege. Întrucât legiuitorului îi aparține prerogativa de a reglementa cu privire la taxe și

impozite, acesta are libertatea de a aprecia asupra unor scutiri de taxe în condiții pe care le consideră justificate, fără ca prin aceasta să se aducă atingere prevederilor constituționale privitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni.

Curtea constată ca fiind neîntemeiat și argumentul potrivit căruia prin textul de lege criticat s-ar institui o discriminare pozitivă în favoarea unui grup restrâns de persoane (demnitarii). Aceasta deoarece prin art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 este scutită de plata taxei de timbru orice persoană fizică în cazul formulării de acțiuni și cereri având ca obiect stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private ori dreptului la imagine.

În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000, precum și Decizia nr. 260 din 5 decembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 24 ianuarie 2001).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. în Dosarul nr. 4.665/1999 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 50

din 20 februarie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.749/1999 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă avocat Florica Nițu pentru Sorin Roșca Stănescu, lipsind autorul excepției și Silviu Mateianu. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocat Florica Nițu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că dis-

pozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, cu modificările ulterioare, nu contravin art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece textul criticat recunoaște tuturor cetățenilor care se consideră vătămați prin atingeri aduse onoarei, demnității sau reputației lor dreptul de a cere despăgubiri în justiție fără plata vreunei taxe, neinstituind discriminări de nici un fel.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 4.749/1999, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că „art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 contravine dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție. Or, dispozițiile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, de care se prevalează reclamantul pentru a nu-și timbra acțiunea, instituie o discriminare pozitivă, în favoarea unui grup restrâns de persoane — de regulă, demnitarii. Acest text reprezintă modalitatea prin care un personaj politic a înțeles să ocrotească imunitatea parlamentară de care se bucura un alt personaj politic. Astfel că legea poate fi numită, din această perspectivă, o lege de speță. De aceea a da, în aceste condiții în care marea majoritate a populației este nevoită să suporte cheltuielile actului de justiție, o lege care să-i scutească de la plata taxei de timbru pe câțiva demnitari ce își evaluează prejudiciul de imagine după criterii numai de ei știute este un act nu numai neconstituțional, dar și profund imoral. Este, în orice caz, neconstituțională o lege care creează asemenea inegalități între oamenii care se adresează justiției, favorizându-i tocmai pe aceia care nu numai că nu au nevoie, dar nu au nici dreptul la o protecție specială. Legea are, prin definiție, vocație la universalitate, fiind chemată să reglementeze o totalitate de relații sociale, și nu să favorizeze un grup de indivizi care sunt deja, prin poziția lor socială și politică, privilegiați“.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, cu modificările ulterioare, „nu vine în contradicție cu dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție. Aceasta întrucât scutirea de taxa de timbru aferentă acțiunilor în despăgubiri pentru daune morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice nu circumscrie subiectul activ la demnitari, oameni politici sau alte categorii sociale, de dispozițiile sale beneficiind orice cetățean al statului român, fără ca acesta să trebuiască a dovedi vreo anume stare socială sau materială“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu sunt încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) și în art. 16 alin. (1).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin Încheierea din 4 aprilie 2000 a Tribunalului București — Secția a IV-a civilă Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, dispoziții introduse prin pct. 4 al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și modificate prin Legea nr. 112/1998 privind aprobarea acestei ordonanțe (lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 9 iunie 1998). Aceste dispoziții au următoarea redactare: „*Sunt scutite de taxe judiciare de tim-*

bru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]

f¹) stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice.“

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, s-au adus modificări lit. f¹) a art. 15 din Legea nr. 146/1997, care are în prezent următorul cuprins: „*stabilirea și acordarea de despăgubiri persoanei fizice pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private, ori dreptului la imagine.“*

În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, atunci când după ridicarea excepției de neconstituționalitate dispoziția legală a fost modificată, excepția poate să fie examinată dacă textul legal, în noua sa redactare, conservă substanța reglementării inițiale. De aceea, având în vedere că această cerință este îndeplinită, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000.

Autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2), potrivit cărora „*România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială“*, precum și celor ale art. 16 alin. (1) din Constituție, conform cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări“*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000, Curtea a reținut că „*instituirea unor excepții (scutiri de plata taxei) de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, «Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege», fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută la art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care «Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice»*. Așa fiind, nu se poate considera că prin textul de lege criticat ar fi fost încălcate prevederile art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală“.

De asemenea, prin aceeași decizie s-a constatat că fiind neîntemeiat și argumentul potrivit căruia prin textul de lege criticat s-ar institui o discriminare pozitivă în favoarea unui grup restrâns de persoane (demnitarii). Aceasta deoarece „*prin art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 este scutită de plata taxei de timbru orice persoană fizică în cazul formulării de acțiuni și cereri având ca obiect stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private, ori dreptului la imagine“*.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele Deciziei nr. 175/2000 își păstrează valabilitatea și în acest caz, astfel încât prezenta excepție de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.749/1999 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 66

din 27 februarie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 366 alin. 1 și 2
din Codul de procedură civilă**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 366 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aluci” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 336/Ap/C/2000 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 21, care consacră accesul liber la justiție, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 iulie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 336/Ap/C/2000, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 366 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aluci” — S.R.L. din Brașov într-o cauză ce are ca obiect acțiunea în anulare formulată de Societatea Comercială „Allmetal Prodimpex” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 366 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă sunt contrare prevederilor art. 21 din

Constituție, referitoare la accesul liber la justiție, întrucât partea este „lipsită de posibilitatea de a supune judecata fondului și căii de atac a apelului”.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, consideră că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât posibilitatea atacării doar cu recurs a unor hotărâri judecătorești nu prejudiciază părțile, aplicabile fiind și dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, care stabilesc că în cazurile în care hotărârea nu poate fi atacată cu apel recursul declarat nu este limitat la motivele de casare prevăzute la art. 304 din Codul de procedură civilă, astfel încât instanța de recurs are posibilitatea să examineze cauza sub toate aspectele.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât din prevederile constituționale invocate „Nu rezultă însă că reglementările privitoare la înfăptuirea justiției trebuie să prevadă în mod obligatoriu, în toate cazurile, folosirea tuturor căilor de atac și angajarea competenței tuturor instanțelor judecătorești”. De asemenea, se arată că „atât în doctrină, cât și în jurisprudența constituțională se subliniază în mod constant că principiul egalității nu pretinde uniformitate, deci ca toate situațiile să fie tratate în același fel”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție

precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 366 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă. Aceste texte de lege prevăd că „*Instanța judecătorească, admitând acțiunea, va anula hotărârea arbitrală, iar, dacă litigiul este în stare de judecată, se va pronunța și în fond, în limitele convenției arbitrale. Dacă, însă, pentru a hotărî în fond este nevoie de noi probe, instanța judecătorească se va pronunța în fond după administrarea lor. În acest din urmă caz, hotărârea de anulare nu se va putea ataca decât o dată cu hotărârea asupra fondului.*

Hotărârea instanței judecătorești cu privire la acțiunea în anulare poate fi atacată numai în recurs.”

Norma constituțională invocată ca fiind încălcată de aceste dispoziții legale este cuprinsă în art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngredi exercitarea acestui drept.*”

Autorul excepției susține că prevederile art. 366 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă îngredesc liberul acces la justiție, deoarece partea este lipsită de dreptul de a ataca cu apel hotărârea instanței judecătorești cu privire la acțiunea în anulare.

Examinând textul de lege criticat, Curtea constată că stabilirea unei singure căi ordinare de atac împotriva sentințelor pronunțate în cauzele ce au ca obiect acțiuni în anulare nu contravine prevederilor art. 21 din Constituție. În conformitate cu prevederile constituționale ale art. 125 și 128 stabilirea competenței instanțelor judecătorești, a procedurii de judecată, precum și a condițiilor de exercitare a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești intră în competența exclusivă a legiuitorului. Totodată accesul liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, nu poate avea semnificația că acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

În acest sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Constituționale, care, prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 129 din 6 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 23 mai 1996, și Decizia nr. 66 din 14 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1977, a statuat că „Accesul liber la justiție nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații deosebite”, precum și că Legea fundamentală „nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac [...], ci statuează prin art. 128 că «*Împotriva hotărârilor judecătorești,*

părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii», iar art. 125 alin. (3) prevede că prin lege se stabilesc competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată”.

De asemenea, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că „semnificația art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngredit prin lege, este aceea că nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nici o categorie sau grup social. Însă legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac”.

Nici reglementările internaționale în materie nu impun un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac. Astfel art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede asigurarea posibilității unui recurs efectiv la o instanță națională. De asemenea, art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la convenție prevede: „*Orice persoană declarată vinovată de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exercițarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege.*” În paragraful 2 al aceluiași articol se prevede posibilitatea stabilirii, prin excepție, și a unui singur grad de jurisdicție în cazul infracțiunilor minore sau în cazul în care cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție. Totodată Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârea pronunțată în cazul „*Golder împotriva Regatului Unit*”, 1975, a statuat: „*Dreptul de acces la tribunale, apreciază Curtea, nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicite admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept.*”

Prin Codul de procedură civilă, precum și prin Codul de procedură penală s-a adoptat, de principiu, existența a 3 grade de jurisdicție, cu două căi ordinare de atac — apelul și recursul —, regulă generală de la care, prin lege, s-au prevăzut derogări determinate de situații speciale, toate acestea fiind însă în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Considerentele pe care s-au bazat soluțiile anterioare ale Curții Constituționale, pronunțate în cauze similare, sunt valabile și în prezenta cauză, neexistând nici un motiv pentru reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 366 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aluci” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 336/Ap/C/2000 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**
privind suspendarea din funcția de prefect al județului Gorj

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 106 din Legea nr. 69/1991 privind administrația publică locală, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Începând cu data prezentei hotărâri funcția de prefect al județului Gorj până la finalizarea domnului Toni Greblă se suspendă, la solicitarea sa, din anchetei administrative.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

București, 29 martie 2001.
Nr. 346.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea structurii organizatorice a Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole, precum și a nivelului sumelor percepute pentru eliberarea autorizației de producător de vinuri cu denumire de origine și a certificatului de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
ținând seama de Referatul de aprobare al Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole nr. 812 din 5 februarie 2001,

în baza prevederilor art. 32 și 35 din Legea viei și vinului nr. 67/1997, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 314/1999 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii viei și vinului nr. 67/1997, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă structura organizatorică a Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole, denumit în continuare *ONDOV*, instituție publică cu personalitate juridică și cu finanțare bugetară și extrabugetară, aflată în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă nivelul sumelor percepute de ONDOV, conform art. 94 din Regulamentul de aplicare a Legii viei și vinului nr. 67/1997, pentru eliberarea autorizației de producător de vinuri cu denumire de origine și a certificatului de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii și alimentației nr. 113/2000 pentru aprobarea structurii organizatorice a Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole, precum și a nivelului sumelor percepute pentru eliberarea autorizației de producător de vinuri cu denumire de origine și a certificatului de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 10 august 2000.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ovidiu Natea,
secretar de stat

București, 21 februarie 2001.
Nr. 39.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole

Nr. crt.	Sediul ONDOV/ Denumirea posturilor	Numărul de posturi	Județele în care se exercită controlul
1.	Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor — ONDOV	9	
	— director general	1	Toate județele
	— director adjunct	2	
	— contabil-șef	1	
	— consilier juridic	1	
	— inspector-expert	2	
	— contabil-casier	1	
	— secretar dactilograf	1	
2.	ICVV Valea Călugărească	1	
	— inspector		
3.	SCVV Blaj	2	Alba, Bistrița-Năsăud, Cluj, Hunedoara, Mureș, Sălaj, Sibiu
	— inspector		
4.	SCVV Bujoru	1	Brăila, Galați
	— inspector		
5.	SCVV Drăgășani	1	Olt, Vâlcea
	— inspector		
6.	SCVV Iași	2	Botoșani, Iași, Neamț, Vaslui
	— inspector		
7.	SCVV Miniș	1	Arad, Bihor, Caraș-Severin, Maramureș, Satu Mare, Timiș
	— inspector		
8.	SCVV Murfatlar	2	Constanța, Tulcea
	— inspector		
9.	SCVV Odobești	2	Bacău, Vrancea
	— inspector		
10.	SCVV Pietroasa	1	Buzău
	— inspector		
11.	SCVV Ștefănești	1	Argeș, Dâmbovița, Teleorman
	— inspector		
12.	Stațiunea Didactică Experimentală Banu Mărcine	1	Dolj, Gorj, Mehedinți
	— inspector		
TOTAL:		24	

ANEXA Nr. 2

NIVELUL

**sumelor percepute pentru eliberarea autorizației de producător de vinuri cu denumire de origine
și a certificatelor de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine**

Nr. crt.	Sursa de finanțare	U.M.	Nivelul sumei percepute
1.	Autorizație de producător de vinuri cu denumire de origine	lei/ha	100.000
2.	Certificat de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine, inclusiv pentru export	lei/litru	300

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro